

forinden der er givet Communalbestyrelsen paa den Ansøgendes Hjemsted Leilighed til at udtale sig om den Paagjældendes Forhold.

Under Forhandlingerne i Landstthinget har Spørgsmaalet om Qvindens Rigeadgang med Mænd til at erholde Indfødsret ved Lov spillet en fremtrædende Rolle, og, da dette Spørgsmaal i nærværende Lovforslag ved Siden af sin almindelige Interesse ogsaa har en praktisk Betydning, idet der i samme, saaledes som det kom fra Regjeringen, for første Gang siden Grundlovens Stadfæstelse var optaget en Kvinde, hvilket imidlertid ved den endelige Afstemning ikke vandt det andet Things Bifald, have vi underkastet det en nøiere Prøvelse.

Efter Frdgn. 15de Januar 1776 § 8, jfr. Tab.-Ordre 18de Marts 1776, kunde der ikke være nogen Tvivl om, at Qvinder kunde naturaliseres efter de almindelige Regler i Frdgn. §§ 3 og 4, saa at der i denne Henseende ikke var nogen Forskjel mellem de tvende Køn. Ved Grundlovens Bestemmelse, at „ingen Udlænding herefter kan erholde Indfødsret uden ved Lov“, ere de hvide formelle Betingelser for Indfødsrettens Erhvervelse forandrede, og ved den igjennem Grundloven Folket (o: Landets Indfødte) tilfikkrede Afgang til politiske og statsborgerlige Rettigheder er ogsaa Omfanget af de Goder, hvortil Indfødsret aabner Adkomst, betydeligt blevet udvidet, men iøvrigt maae Forholdene antages at være forblevne som forhen, og Spørgsmaalets Besvarelse synes da at maatte heroe paa, om den Omstændighed, at Indfødsretten nu har en større Bølge end tilforn, og navnlig medfører Afgang til politiske og statsborgerlige Rettigheder, skulde bevirke, at Qvinden derved maatte ansees for udelukket fra at opnaae samme.

Man har nu vistnok paastaet, at dette skulde være Tilfældet og opstillet den Sætning, at Indfødsrettens politiske Betydning vilde svækkes og forringes, naar Qvinder, som efter vor stedsfindende Samfundsudvikling ikke ere kaldede til activ Deelagtighed i det statsborgerlige Liv, kunde erhverve Indfødsret; men ligesom dette Argument i sig selv er saare svagt

og hviler paa en Betragtningssmaaade, der vilde føre til besynderlige Conseqventer, saaledes vilde Nægtelsen af Qvindens Rigeberettigelse med Mænd i Henseende til den heromhandlede Rets Opnaaelse staae i den meest paafaldende Strid med hele vor nyere Udvikling, hvorefter Kjønnenes Rigeberettigelse paa det reent borgerlige og personlige Retsomraade netop Skridt for Skridt har banet sig Anerkjendelse (jfr. Lovene om Qvindens Myndighed, Arverettens Ligeliggjørelse osv.)

Man har fremdeles villet gjøre gjældende, at det vilde være uden praktisk Betydning for Qvinden at opnaae Indfødsret, og af Hensyn hertil troet at finde en Grund til at nægte hende selve Rettens Opnaaelse. Nu maa det vistnok erkjendes, at ligeoverfor Deeltagelsen i de statsborgerlige og politiske Rettigheder kan det være en Kvinde ligegyldigt, om hun har Indfødsret eller ikke; men deraf følger ingenlunde, at Indfødsrettens Erhvervelse overhovedet skulde være uden praktisk retslig Nytte for hende. Efter den gjældende Lovgivning er Indfødsret bl. A. Betingelsen for at kunne opnaae Afgang til „Embeder og Tjenester, af hvad Navn nævnes kan, være sig ved Hoffet eller i den geistlige, civile og militaire Stand“, og saaledes som Udtrykket „Embeder og Tjenester“ er fortolket i Placaten 15de Februar 1776, gjælder Fordringen om Indfødsret ikke blot om de egentlige kongelige Embeder, men ogsaa om de ringere Bestillinger, hvad enten disse besættes af Kongen eller af andre Autoriteter. Blandt disse Bestillinger i Særdeleshed er der mangfoldige, som i den senere Tid besættes med Qvinder, og det er umiskjendeligt, at der er en stigende Tilbøielighed til at udvide Kredsen og Antallet af de offentlige Ansættelser, til hvilke Qvinder kunne blive stede (jfr. saaledes de Forhandlinger, der have fundet Sted i Henseende til Beskikkelsen af Functionairer under Post- og Telegraphvæsenet, Skolevæsenet osv.). Indfødte Fruer og Jomfruer og de, som agtes lige med dem, have endvidere ubestridende Afgang til visse Stiftelser og Kloster. Ved Kunstakademiet kunne fremdeles kun Indfødte erholde Reifestipendier og concurrere til Præmier, og endelig skal Den, som vil vinde Børgerskab paa